

दानिएलको पुस्तक - एक सय चौरासी

सब्बाथ र अवतार: मिलेराइट मोहरबन्दी प्रक्रियाका आधारशिलाहरू

Jeff Pippenger

2024-04-14

परीक्षण प्रक्रियामा असफल भएको मिलेराइट पुस्ताका लागि अन्तिम परीक्षा लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसको “सात समय” सम्बन्धी बढेको प्रकाशको आगमनसँगै सन् 1856 मा आरम्भ भयो। सन् 1856 देखि 1863 सम्म लाओडिसीयाको सन्देशले सन् 1844 अक्टोबर 22 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँग सुरु भएको अवधिभित्रको एउटा अन्तिम समयावधिलाई चिन्हित गर्‍यो। त्यो समयावधि दानिएल अध्याय एघारका पद तेहदेखि पन्ध्रसम्मद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

त्यो समयावधि केवल ती पदहरूद्वारा मात्र होइन, तर ती पदहरूलाई पूरा गर्ने इतिहासद्वारा पनि, साथै पानियुमको भौगोलिक साक्षीद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ, जुन कैसरिया फिलिप्पी पनि हो। कैसरिया फिलिप्पीलाई ख्रीष्टले क्रूसभन्दा ठीक अघि उद्देश्यपूर्वक भ्रमण गर्नुभयो, र क्रूसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन सोह्रौं पदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। २२ अक्टोबर, १८४४ मा यहूदाको कुलको सिंहले शबाथको सिद्धान्तलाई विशेष प्रकाशमा चिन्हित गर्नुभयो। त्यसपछि त्यस परीक्षण प्रक्रियाको अन्त्यमा उहाँले “सात समय” सम्बन्धी ज्ञानको वृद्धि प्रस्तुत गर्नुभयो, र लेवीव्यवस्था छब्बीसको “सात समय” शबाथको एक सिद्धान्त हो। यो भूमिलाई विश्राम दिने शबाथ आज्ञा हो, जुन मानिसहरूले विश्राम गर्ने शबाथ आज्ञासँग प्रत्यक्ष समानान्तर हो। पच्चीस सय बीस वर्ष र तेइस सय वर्षका समय-भविष्यवाणी दुवै २२ अक्टोबर, १८४४ मा समाप्त भए।

परीक्षण प्रक्रियाको अन्तिम अवधि, सन् 1856 देखि 1863 सम्म, सब्बाथको अझ ठूलो प्रकाशन थियो, जसलाई छाप लगाउने र परीक्षण प्रक्रियाको आरम्भमा विशेष ज्योतिमा राखिएको थियो। दानिएल एघारका पद तेहदेखि पन्ध्रसम्मको परिपूर्तिद्वारा चित्रित इतिहासले त्यस परीक्षण अवधिलाई जनाउँछ, जहाँ परमेश्वरको छाप एक लाख चवालीस हजारमाथि अनन्तकालका लागि अंकित गरिन्छ। त्यस इतिहासमा इज्जकिएलका दुई लठ्ठीहरू जोडिन्छन्। ती दुई लठ्ठीहरूको मिलनले दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यस इतिहासमा विशेष ज्योतिमा चम्किने सिद्धान्त अवतारको सिद्धान्त हो।

यस कारणले गर्दा, जब पत्रुसले कैसरिया फिलिप्पीमा ख्रीष्टलाई परमेश्वरका पुत्र भनेर चिने, तब उनले स्वीकार गरिरहेका थिए कि ख्रीष्टले, परमेश्वरका पुत्रको रूपमा, आफ्नो द्वैध स्वभावलाई प्रकट गर्नुभयो—अर्थात् उहाँ परमेश्वरका दिव्य पुत्र हुनुहुन्थ्यो, जसले आफूमाथि मानव देह धारण गर्नुभयो, र यसरी मानिसको पुत्र बन्नुभयो।

“जब चेलाहरूले ख्रीष्टको साक्षी दिने भविष्यवाणीहरू खोजी गरे, तब उनीहरूलाई परमेश्वरसँगको सहभागितामा ल्याइयो, र उहाँको विषयमा सिकाइयो, जो पृथ्वीमा आरम्भ गर्नुभएको काम पूरा गर्न स्वर्गतर्फ आरोहण गर्नुभएको थियो। उनीहरूले यो तथ्य पहिचान गरे कि उहाँमा यस्तो ज्ञान वास गर्थ्यो, जसलाई दैवी क्रियाशक्तिको सहायता बिना कुनै पनि मानवले बुझ्न सक्दैनथ्यो। उनीहरूलाई उहाँकै सहायताको आवश्यकता थियो, जसको विषयमा राजाहरू, भविष्यवक्ताहरू र धर्मी जनहरूले पूर्वकथन गरेका थिए। विस्मयका साथ उनीहरूले उहाँको चरित्र र कार्यका भविष्यसूचक चित्रणहरू पटक-पटक पढे। ख्रीष्टको साक्षी दिने ती महान् सत्यहरू ग्रहण गर्न उनीहरूले भविष्यसूचक धर्मशास्त्रलाई कति धमिलो रूपमा बुझेका रहेछन्! उनीहरू तिनलाई आत्मसात् गर्न कति ढिला भएका रहेछन्! उहाँको नम्रतामा, जब उहाँ मानिसहरूका बीच एक मानिसझैँ हिँड्नुभयो, उनीहरूले उहाँको अवतारको रहस्य, उहाँको स्वभावको द्वैध चरित्र, बुझेका थिएनन्। उनीहरूका आँखाहरू रोकिएका थिए, यसकारण मानवतामा भएको दिव्यतालाई उनीहरूले पूर्ण रूपमा चित्र सकेनन्। तर जब पवित्र आत्माद्वारा उनीहरू प्रबुद्ध भए, तब उहाँलाई फेरि देख्न, र उहाँका चरणमा आफूलाई समर्पित गर्न, तिनीहरू कति आतुर भए!” The Desire of Ages, 507.

२२ अक्टोबर १८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। छाप लगाइने अवधिमा खोलिएका धेरै सत्यहरूमध्ये शबाथलाई विशेष सत्यको रूपमा उभ्याइएर त्यस अवधिको आरम्भ भयो। यस अवधिले सातौँ तुरहीको बजाइ आरम्भ गर्‍यो, जसले परमेश्वरको भेद कहिले समाप्त हुनुपर्ने थियो भन्ने कुरा पहिचान गर्दछ।

तर सातौँ स्वर्गदूतको आवाजका दिनहरूमा, जब उसले तुरही फुक्न आरम्भ गर्नेछ, तब परमेश्वरको रहस्य समाप्त हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना दासहरू अर्थात् अगमवक्ताहरूलाई घोषणा गर्नुभएको थियो। प्रकाश 10:7.

सातौँ स्वर्गदूत तेस्रो धिक्कार पनि हो, किनकि इस्लामको युद्धक्रिया सक्रिय भएको इतिहासमै मोहर लगाउने कार्य सम्पन्न हुन्छ। यदि २२ अक्टोबर, १८४४ पछि आएको अवधिमा मिलेराइट एड्भेन्टवाद विश्वासयोग्य भएको भए, ११ अगस्ट, १८४० मा रोकिएको इस्लामलाई मुक्त गरिनेथियो।

"यदि 1844 को महान निराशापछि एडभेन्टिस्टहरूले आफ्नो विश्वास दृढतापूर्वक समातेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित अगुवाइमा एकतापूर्वक अघि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरेर पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई संसारभरि घोषणा गरेका भए, तिनीहरूले परमेश्वरको मुक्ति देखेथे, प्रभुले तिनीहरूका प्रयासहरूसँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेथियो, काम सम्पन्न भइसकेको हुनेथियो, र ख्रीष्ट यसअघि नै आफ्ना जनलाई तिनीहरूको प्रतिफल ग्रहण गराउन आउनुभएको हुनेथियो। तर निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, आगमनमा विश्वास गर्ने धेरै जनाले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी काम अवरुद्ध भयो, र संसार अन्धकारमा छाडियो। यदि सम्पूर्ण एडभेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति व्यापक रूपमा भिन्न हुनेथियो!" Evangelism, 695.

२२ अक्टोबर १८४४ मा सातौँ तुरही बज्ने आरम्भ भयो र जुबिलीको तुरही पनि बज्ने आरम्भ भयो।

तिमीले आफ्नो निम्ति वर्षका सात शब्बाथहरू गणना गर्नु, अर्थात् सात पटक सात वर्ष; र वर्षका ती सात शब्बाथहरूको अवधि उनन्चास वर्ष हुनेछ। त्यसपछि सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा, अर्थात् प्रायश्चित्तको दिनमा, तिमीहरूले जुबिलीको तुरही बजाउन लगाउनु; तिमीहरूले आफ्नो सारा देशभरि त्यो तुरही बजाउनु। अनि तिमीहरूले पचासौँ वर्षलाई पवित्र ठहराउनु, र त्यस देशका सबै बासिन्दाहरूका निम्ति सारा देशभरि स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नु; त्यो तिमीहरूका निम्ति जुबिली हुनेछ; र प्रत्येक मानिस आफ्नै सम्पत्तिमा फर्कनेछ, र प्रत्येक मानिस आफ्नै परिवारमा फर्कनेछ। लेवीव्यवस्था 25:8-10।

जब एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाउने समय आरम्भ हुन्छ, तब इस्लामद्वारा सम्पन्न गरिएको युद्ध आइपुगेको छ भन्ने चिन्ह दिने एउटा तुरही हुन्छ, र पापका दास भएका मानिसहरूका निम्ति स्वतन्त्रताको घोषणा गर्ने अर्को तुरही हुन्छ। एउटा तुरहीले बाह्य इतिहासलाई चिन्हित गर्छ, र अर्कोले अन्तिम दिनका ती करारबद्ध जनहरूको आन्तरिक अनुभवलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। तिनीहरूको दासत्व तब हटाइन्छ, जब तिनीहरूको मानवता उहाँको दिव्यतासँग अनन्तकालको लागि संयुक्त हुन्छ। पंक्तिमाथि पंक्ति, ती दुई तुरही एउटै तुरही हुन्, किनकि जुबिलीको तुरही केवल प्रायश्चित्तको दिनमा मात्र फुकिन्छ, र प्रायश्चित्तको दिन तेस्रो धिक्कारको सातौँ तुरही बजाउँदा आरम्भ हुन्छ। मिलरवादी आन्दोलनमा दुवै तुरहीलाई प्रतिनिधित्व गर्ने शिक्षा शबाथको ज्योति थियो। यी अन्तिम दिनहरूमा दुवै तुरहीलाई प्रतिनिधित्व गर्ने ज्योति अवतारको शिक्षा हो। पंक्तिमाथि पंक्ति, शबाथ र अवतारको शिक्षा एउटै शिक्षा हुन्।

पत्रुसको स्वीकारोक्तिले मसीहलाई पहिचान गर्‍यो, र परमेश्वरको पुत्रलाई पनि। मसीह परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। मसीह विश्रामदिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिनुभएको सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ।

"पावलले ख्रीष्ट पृथ्वीमा बसोबास गर्नुहुँदा उहाँलाई कहिल्यै देखेका थिएनन्। निस्सन्देह, उनले उहाँ र उहाँका कार्यहरूको विषयमा सुनेका थिए, तर सबै संसारहरूका सृष्टिकर्ता, सबै आशिषहरूको दाता, प्रतिज्ञा गरिएका मसीह केवल एक साधारण मानिसको रूपमा पृथ्वीमा प्रकट हुनुहुनेछन् भन्ने कुरा उनले विश्वास गर्न सकेनन्।"

शबाथले सृष्टिकर्तालाई पहिचान गराउँछ, र सृष्टिकर्ता त्यही ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो जसलाई पत्रुसले पहिचान गरेका थिए। परमेश्वरका पुत्र, जसलाई पत्रुसले पहिचान गरेका थिए, उही हुनुहुन्छ जसले मानव देहसँग एकीकृत भई मानिसको पुत्र हुनुभयो। परमेश्वरका पुत्रले अवतारलाई जनाउँछ।

“ख्रीष्टले पुरुष र स्त्रीहरूलाई जय पाउन शक्ति ल्याउनुभयो। उहाँ मानिसहरूको बीचमा मानिसको रूपमा जीवन बिताउन मानवरूपमा यस संसारमा आउनुभयो। उहाँले मानवीय स्वभावका दायित्वहरू ग्रहण गर्नुभयो, ताकि उहाँ प्रमाणित र परीक्षित हुन सकून्। आफ्नो मानवतामा उहाँ दिव्य स्वभावका सहभागी हुनुहुन्थ्यो। आफ्नो अवतारमा उहाँले नयाँ अर्थमा परमेश्वरका पुत्र भन्ने उपाधि प्राप्त गर्नुभयो। स्वर्गदूतले मरियमलाई भने, ‘सर्वोच्चको शक्ति तिमीमाथि छायाँ पार्नेछ; यसैकारण तिमीबाट जन्मने त्यो पवित्र जन परमेश्वरका पुत्र कहलाइनेछ’ (Luke 1:35)। मानव प्राणीका पुत्र हुनुहुँदा, उहाँ नयाँ अर्थमा परमेश्वरका पुत्र हुनुभयो। यसरी उहाँ हाम्रो संसारमा उभिनुभयो—परमेश्वरका पुत्र, तापनि जन्मद्वारा मानव जातिसँग सम्बद्ध।” Selected Messages, book 1, 226.

कैसरिया फिलिप्पीमा पत्रुसको द्विविध स्वीकारोक्तिले ती एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने कुरा, साथै सन् 1844 मा ज्योतिर्मय बनाइएको सब्बाथको सिद्धान्त, र अन्तिम दिनहरूमा चिनिएको अवतारको सिद्धान्तलाई बुझ्छन्। यो द्विविध सत्यको ज्योति मोहोर लगाउने अवधिको आरम्भ र अन्त्यमा उद्घाटित हुन्छ, जसको साक्षी सन् 1844 को अक्टोबर 22 देखि 1863 सम्मको मोहोर लगाउने इतिहास, र प्रकाश अध्याय अठारका दुई स्वरहरूको इतिहासले दिन्छ।

मुद्राङ्कन प्रक्रियाको मिलेराइट रेखा र प्रकाश अठारमा भएको मुद्राङ्कनको भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखा दुवैमा, त्यो अवधिको एकदम अन्त्यमा एउटा परीक्षा हुन्छ, जहाँ एक वर्ग मूर्ख कुँवारीहरूका रूपमा प्रकट गरिन्छ, जसरी 1856 देखि 1863 सम्म भएको थियो, र अर्को वर्ग जुलाई 2023 देखि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्म बुद्धिमान् कुँवारीहरूका रूपमा प्रकट गरिन्छ। परीक्षाको त्यो अन्तिम अवधि त्यस अवधिको आरम्भको पुनरावृत्ति गर्दछ। सेप्टेम्बर 11, 2001 मा अवतरित हुनुभएको उही स्वर्गदूत 2023 मा मृतकहरूलाई जीवनका निम्ति बोलाउन मिखाएलको रूपमा आउनुभयो—कसैलाई अनन्त जीवनका निम्ति र कसैलाई अनन्त मृत्युका निम्ति। उहाँ आउनुभयो जब, उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई जगहरूसम्म फिर्ता डोर्याउनुभयो। कोही पुराना मार्गहरूमा हिँड्न अस्वीकार गर्छन्, कोही पुराना मार्गहरूमा हिँड्छन्। कोही तुरहीको आवाज सुन्छन्, कोही सुन्न अस्वीकार गर्छन्।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मार्गहरूमा उभिएर हेर, अनि प्राचीन बाटाहरूका विषयमा सोध, असल मार्ग कहाँ छ; त्यसैमा हिँड, र तिमीहरूले आफ्ना प्राणका लागि विश्राम पाउनेछौ।” तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसैमा हिँड्नेछैनौं।” साथै मैले तिमीहरूमाथि पहेरेदारहरू खडा गरें, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।” यर्मिया 6:16, 17.

प्रहरीहरूले फुक्ने तुरहीले प्रतिनिधित्व गरेको सन्देश द्विविध छ। यो इस्लामको सातौँ तुरही हो र छुटकाराको जुबिली तुरही पनि हो। यो मानवतासँग दैवीत्वको संयोजनको सन्देश हो, जुन अवतारको रहस्यद्वारा सम्पन्न हुन्छ, र जसले परमेश्वरको छापको लागि तयार गरिएको चरित्र उत्पन्न गर्छ, जुन सब्त हो। सन् २००१ पछि बाइस वर्ष पूरा भई जुलाई २०२३ मा आरम्भ भएको छाप लगाउने अन्तिम अवधिसँग सम्बन्धित सन्देश, कार्य र परिस्थितिहरू दानियेल अध्याय एघारका पद तेहदेखि पन्ध्रसम्मद्वारा, र मत्ती अध्याय सोहमा ख्रीष्टको कैसरिया फिलिप्पीको भ्रमणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा विलम्बको समयमा सबै कुँवारीहरू निदाए। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि लाजरस सुतिरहेको छ।

उहाँले यी कुराहरू भन्नुभयो; अनि त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हाम्रो मित्र लाजरस सुतेको छ; तर म जान्छु, ताकि उसलाई निद्राबाट ब्यँझाऊँ।” तब उहाँका चेलाहरूले भने, “प्रभु, यदि ऊ सुतेको छ भने, ऊ निको हुनेछ।” तर येशूले उसको मृत्युको विषयमा भन्नुभएको थियो; तर तिनीहरूले उहाँले निद्रामा विश्राम लिने कुरा गर्नुभएको ठाने। तब येशूले तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपमा भन्नुभयो, “लाजरस मरेको छ।” यूहन्ना ११:१०-१४.

एक्काइस दिनको अन्त्यमा, दानियलले दर्शन देखे, र उनी गहिरो निद्रामा थिए।

र मैले, दानिएलले, मात्र त्यो दर्शन देखें; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन पर्यो, यसरी कि तिनीहरू लुक्न भागे। यसकारण म एकलै छोडिँ, र मैले यो महान् दर्शन देखें, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन; किनकि मेरो शोभा मभित्रै बिग्रिएर भ्रष्टतामा परिणत भयो, र मैले कुनै शक्ति धारण गर्न सकिनँ। तैपनि मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनें; र जब मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनें, तब म आफ्नो मुख भूमितर्फ पारेर गहिरो निद्रामा परें। दानिएल १०:७-९।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू साढे तीन दिनसम्म सडकमा मरेका थिए, र इजिकिएलका मरेका हड्डीहरू उपत्यकामा थिए। जुलाई १८, २०२० मा आत्मिक मृत्यु र निद्राको ढिलाइको समय तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनका कुमारीहरूमा ल्याइयो। तीन वर्षपछि, परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूलाई उहाँको झण्डा र शक्तिशाली सेनाको रूपमा जागृत गराउने र तयार पार्ने प्रक्रिया आरम्भ भयो। जुलाई १८, २०२० मा तल ओर्लिएको स्वर्गदूतले एउटा सत्यको मुहर खोले, जसरी स्वर्गदूतहरू तल ओर्लदा सधैं गर्छन्।

उसले उद्घाटित गरेको सत्य प्रतीक्षा-समय र पहिलो निराशाको अनुभव थियो। त्यसबेला परमेश्वरका अन्तिम-दिनका मानिसहरू तितरबितर भएका थिए, र इतिहासमा तिनीहरूलाई जगाउने प्रक्रिया आइपुग्दा, तिनीहरूले आफूहरू तितरबितर भएका थिए र प्रतीक्षा-समयमै थिए भन्ने कुरा चिन्नु र स्वीकार गर्नु आवश्यक हुनेथियो। त्यसपछि प्रतीक्षा-समयको सन्देशलाई सुदृढ पार्न धेरै स्वर्गदूतहरू, अथवा धेरै सन्देशहरू पठाइए।

“दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अन्त्यतिर, मैले स्वर्गबाट आएको एउटा महान् ज्योति परमेश्वरका जनहरूमा चम्किरहेको देखें। त्यस ज्योतिका किरणहरू सूर्यझैं उज्ज्वल देखिन्थे। अनि मैले स्वर्गदूतहरूका स्वर यसो भन्दै कराइरहेका सुनें, ‘हेर, दूल्हा आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क!’”

“यो मध्यरातिको पुकार थियो, जसले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई शक्ति दिनु पर्ने थियो। निरुत्साहित सन्तहरूलाई जागृत पार्न र तिनीहरूका सामु रहेको महान् कार्यका लागि तयार गर्न स्वर्गबाट स्वर्गदूतहरू पठाइए। सबैभन्दा प्रतिभाशाली मानिसहरू यो सन्देश ग्रहण गर्ने पहिलो भएनन्। स्वर्गदूतहरू नम्र, समर्पित जनहरूकहाँ पठाइए, र तिनीहरूलाई यो पुकार उठाउन बाध्य पारियो, ‘हेर, वर आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाऊ!’ यस पुकारको जिम्मा सुम्पिएकाहरूले शीघ्रता गरे, र पवित्र आत्माको शक्तिमा सन्देश सुनाए, अनि आफ्ना निरुत्साहित दाजुभाइहरूलाई जागृत पारे। यो कार्य मानिसहरूको बुद्धि र विद्वत्तामा आधारित थिएन, तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित थियो, र पुकार सुन्ने उहाँका सन्तहरूले त्यसको प्रतिरोध गर्न सकेनन्। सबैभन्दा आत्मिकहरूले यो सन्देश पहिले ग्रहण गरे, र जो पहिले यस कार्यमा अगुवाइ गर्थे, तिनीहरूले यसलाई ग्रहण गर्न र यो पुकारलाई अझ प्रबल बनाउन सहयोग गर्न सबैभन्दा पछि गरे, ‘हेर, वर आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाऊ!’”

“देशका प्रत्येक भागमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमाथि ज्योति दिइयो, र त्यस पुकारले हजारौँका हृदय पगालिदियो। त्यो सहरदेखि सहरमा, र गाउँदेखि गाउँमा फैलियो, यहाँसम्म कि परमेश्वरका प्रतीक्षारत जनहरू पूर्ण रूपमा जागृत भए। धेरै मण्डलीहरूमा त्यो सन्देश दिन अनुमति दिइएन, र जीवित साक्षी भएको ठूलो समूहले ती पतित मण्डलीहरूलाई त्याग्यो। मध्यरातको पुकारद्वारा एक महान् कार्य सम्पन्न भयो। त्यो सन्देश हृदय-खोजी थियो, जसले विश्वासीहरूलाई आफ्नै लागि जीवित अनुभव खोज्न अगुवाइ गर्‍यो। उनीहरूलाई थाहा थियो कि तिनीहरू एक-अर्कामा आश्रित हुन सक्दैनथे।” Early Writings, 238.

दृष्टान्तमा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको आगमनले दुई वर्गका कुमारीहरूले आफ्नोसँग तेल छ कि छैन भन्ने कुरा प्रकट गर्ने समयलाई पहिचान गराउँछ। बुद्धिमतीहरूसँग तेल छ; मूर्खहरूसँग छैन। यो दृष्टान्त मिलेराइट इतिहासमा शमूएल स्नोको कार्यद्वारा पूरा भयो, र त्यस कार्यमा स्नोद्वारा प्रस्तुत गरिएको सन्देश त्यतिबेलाका मिलेराइट प्रकाशनहरूमा प्रकाशित उनका लेखहरूले देखाएझैं विकसित भयो। त्यसपछि जब उनी १८४४ को अगस्ट १२ देखि १७ सम्म भएको एक्सेटर शिविर सभामा पुगे, त्यहाँ पनि एउटा अवधिको प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले अन्ततः सभामा उपस्थितहरूलाई सभा छोडेर सन्देश घोषणा गर्नतर्फ डोर्‍यायो।

एउटा “समयको बिन्दु” हुन्छ जब मध्यरातको पुकारको सन्देश पूर्णरूपमा स्थापित हुन्छ, र त्यस बिन्दुमा, दृष्टान्तको आधारमा, कुँवारीहरूका लागि अनुग्रहको समय बन्द हुन्छ। त्यो “समयको बिन्दु” अघि “एउटा अवधि” हुन्छ जसमा उक्त सन्देश विकास भइरहेको हुन्छ। जुलाई, २०२३ देखि मध्यरातको पुकारको सन्देश विकास भइरहेको छ, र मिलेराइट परिपूर्तिभन्दा भिन्न रूपमा, “अनुग्रहको समय बन्द” हुनुअघि नै यो सन्देश संसारभरि प्रसारित गरिएको छ। जब एक्सेटर सभाको अन्त्यमा अनुग्रहको समय बन्द भयो, तब सन्देश “देशको हरेक भागमा” गयो, र “दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमाथि ज्योति दिइयो, र त्यो पुकारले हजारौँका हृदय पगालिदियो। त्यो सहरदेखि सहरमा, र गाउँदेखि गाउँमा फैलियो, यहाँसम्म कि परमेश्वरका प्रतीक्षारत जनहरू पूर्णतः जागृत भए।”

हाम्रो वर्तमान इतिहासमा सन् २०२३ को जुलाई महिनामा प्रकाशित हुन आरम्भ भएको सन्देश अहिले संसारभरिका एक सय बीस देशहरूमा पुगेको छ, र मध्यरातको पुकारको सन्देशको विकासलाई प्रतिनिधित्व गर्ने लेखहरू साठीभन्दा बढी भाषाहरूमा उपलब्ध छन्, तथा ती लेखहरू या त पढ्न वा सुन्न सकिन्छ।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभयो, ताकि जे कुराहरू चाँडै हुनैपर्ने छन् ती उहाँले आफ्ना दासहरूलाई देखाउनुभएको हो; र उहाँले आफ्नो दूतद्वारा आफ्नो दास यूहन्नालाई यो पठाई सङ्केतद्वारा प्रकट गर्नुभयो। उनले परमेश्वरको वचन, येशू ख्रीष्टको साक्षी, र उनले देखेका सबै कुराहरूको गवाही दिए। धन्य हो त्यो जसले पढ्छ, र तिनीहरू जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिक छ। प्रकाश १:१-३।

लेखहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको यस सन्देशको ज्योति करिब छ महिनाको अवधिमा दुई व्यक्तिद्वारा पूरा गरिएको छ।

“— मा सहायता गर्न सक्नेहरूलाई उनीहरूको कर्तव्यप्रतिको चेतनामा जागृत नगरिएसम्म, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार सुनिँदा तिनीहरूले परमेश्वरको कामलाई चित्र सक्नेछैनन्। जब पृथ्वीलाई प्रकाशमान तुल्याउन ज्योति प्रकट हुनेछ, तब प्रभुको सहायता गर्न अगाडि आउनुको सट्टा, तिनीहरूले आफ्ना संकुचित धारणाहरूअनुसार उहाँको कामलाई बाँध्न खोज्नेछन्। म तिमीहरूलाई भन्छु, यस अन्तिम कार्यमा प्रभुले अत्यन्तै असामान्य ढङ्गले, र कुनै पनि मानवीय योजनाको विपरीत हुने प्रकारले काम गर्नुहुनेछ। हामीमध्ये यस्ता पनि हुनेछन्, जसले सधैं परमेश्वरको कामलाई नियन्त्रण गर्न चाहनेछन्, यहाँसम्म कि संसारलाई दिइनुपर्ने सन्देशमा तेस्रो स्वर्गदूतसँग मिल्ने स्वर्गदूतको निर्देशनअन्तर्गत काम अगाडि बढ्दा, कस्ता गतिविधिहरू गरिनुपर्छ भन्ने पनि निर्देशन दिन खोज्नेछन्। परमेश्वरले यस्ता उपायहरू र साधनहरू प्रयोग गर्नुहुनेछ, जसद्वारा यो देखिनेछ कि उहाँले लगाम आफ्नै हातमा लिनुभएको छ। उहाँले आफ्नो धार्मिकताको काम सम्पन्न गर्न र सिद्ध पार्न प्रयोग गर्नुहुने सरल साधनहरू देखेर कामदारहरू आश्चर्यचकित हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 300.

यहूदाको कुलका सिंहले अब आफ्ना अन्तिम-दिनका मानिसहरूलाई दानियेल ११ का पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्म ल्याउनुभएको छ, जसले ईसा पूर्व २०० देखि ६३ सम्मको इतिहासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासलाई, साथै मत्ती अध्याय १६ र ख्रीष्टको कैसरिया फिलिप्पीको भ्रमणसम्बन्धी इतिहासलाई उद्घाटित गर्दछ। भविष्यवाणीहरू र तिनका परिपूर्तिहरूको इतिहास—दुवै—दानियेलको पुस्तकको त्यस अंशसँग मेल खान्छन्, जो अन्तिम दिनहरूसम्म मोहरबन्द गरिएको थियो। दानियेल र प्रकाशका पुस्तकहरू एउटै पुस्तक हुन्; त्यसकारण अन्तिम दिनहरूमा, अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि, येशू ख्रीष्टको प्रकाश अनमोहरित गरिन्छ, र त्यस प्रकाशमा दानियेलको त्यो अंश समावेश छ, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ। एक्सेटर शिविर-सभाको समापनको समय नजिक

आएको छ।

अनि उनले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिकै आएको छ। जो अन्यायी छ, त्यो अझै अन्यायी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, त्यो अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, त्यो अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, त्यो अझै पवित्र नै रहोस्।” प्रकाश 22:10, 11.

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

हेर, ती दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु यहोवा भन्नुहुन्छ, जब म देशमा अनिकाल पठाउनेछु—रोटीको अनिकाल होइन, न त पानीको तिर्खा, तर परमप्रभुका वचनहरू सुन्न नपाउने अनिकाल। अनि तिनीहरू समुद्रदेखि समुद्रसम्म, र उत्तरदेखि पूर्वसम्म भौँतारिँदै जानेछन्; परमप्रभुको वचन खोज्न तिनीहरू यताउता दौडनेछन्, तर पाउनेछैनन्। त्यस दिन सुन्दरी कन्याहरू र जवान युवकहरू तिर्खाले मूर्छित हुनेछन्। सामरियाको पापको शपथ खानेहरू, र भन्नेहरू, “हे दान, तिम्रो देवता जीवित छ”; अनि, “बेशेबाको रीत जीवित छ”; तिनीहरू पनि लड्नेछन्, र फेरि कहिल्यै उठ्नेछैनन्। आमोस ८:११-१४।